

GÖYƏRÇİN

ISSN-0207-4710

3

2005-cil

Bayramınız
mübarək!

NAĞİL
VAXTI



"TOMİRİS"



ÖZÜN
RƏNGLƏ



XÖŞBƏXTLİK AXTARAN CEK İngilis nağılı

Biri var idi, biri yox idi, Cek adlı bir oğlan var idi. Günlərin bir günündə Cek səadət axtarmağa getdi. Bir az getmişdi ki, onun qarşısına pişik çıxdı.

- Cek, hara gedirsən? - Pişik ondan soruşdu.
- Səadət axtarmağa gedirəm.
- Olar, mən də sənənlə gedim?
- Əlbəttə, olar. Nə qədər çox olsaq, bir o qədər yaxşıdır.

Onlar bir az getmişdilər ki, qarşılına it çıxdı. It soruşdu:

- Cek, hara gedirsən?
- Səadət axtarmağa gedirəm.
- Olar, mən də sənənlə gedim?
- Olar, olar. Nə qədər çox olsaq, bir o qədər yaxşıdır.

Onlar birlikdə yol getməyə başladılar. Bir az getmişdilər ki, qarşılına bir keçi çıxdı. O, soruşdu:

Rəssam
Aytən



- Cek, hara gedirsən?
 - Səadət axtarmağa.
 - Olar, mən də sizinlə gedim?
 - Olar, əlbəttə, olar. Nə qədər çox olsaq, bir o qədər yaxşıdır.
- Onlar bir az getmişdilər ki, qarşılına öküz çıxdı. Öküz böyürə- böyürə soruşdu:

- Hara gedirsən, Cek?
- Səadət axtarmağa.
- Olarmı mən də sizinlə gedim?
- Olar, əlbəttə, olar. Nə qədər çox olsaq, bir o qədər yaxşıdır.

Onların hamısı birlikdə yola düşdülər. Xeyli gedəndən sonra uzaqda bir ev gördülər. Qaranlıq düşürdü. Harda isə gecələmək lazım idi.

Oğlan heyvanlara tapşırı ki, heç hara tərpənməsinlər. Özü isə gizlicə evə yaxınlaşıb pəncərədən içəri baxdı. Gördü ki, quldurlar oğurladıqları pulları bölüşdürürlər.

Oğlan əl eləyib dostlarını yanına çağırdı. Onun əmri ilə hay-haray salmağa başladılar. Pişik miyoldadı, it hürdü, keçi mələdi, öküz böyürdü, xoruz quqquldadı. Bir haray-həşir düşdü ki, gəl görəsən. Quldurların canına vahimə düşdü. Onlar pullarını və silahlarını atıb qaçdılar.

Cek və dostları sakitcə evə girdilər. Yatmaq vaxtı idi. Cek ehtiyatlı tərpəndi. Pişiyə tapşırı ki, yelləncəyin üstündə dincəlsin, iti stolun altında yatırdı. Keçini çardağa, öküzü zirzəmiyə göndərdi. Xoruza dedi ki, sən evin üstündə gecələ. Özü isə arxayınca yixılıb çarpayının üstündə yatdı.

İşıqlar sönəndən sonra quldurlar bir nəfəri evə kəşfiyyətə göndərdilər. O, gedən kimi qorxu içində geri qayıtdı və başını gələnləri danışmağa başladı:

- Evə girib, yürükdə əyləşmək istəyəndə gördüm ki, bir qarı orada oturub corab toxuyur. Az qala əlindəki mili gözümə soxmuşdu. (Bilirsiniz ki, bu qarı yox, pişik idi).
- Stola yaxınlaşdım ki, pullarımızı götürüm, gördüm ki, onun altında bir çəkməçi çəkmə tikir. O, iynəni mənim ayaqlarıma elə batırdı ki, az qala ağlım başımdan çıxmışdı. (Bunun çəkməçi yox, it olduğunu siz biliriniz).
- Çardağa qalxanda gördüm ki, burada kimsə taxıl döyür. O, zəncirlə məni elə vurdu ki, bir güclə canımı qurtardım. (Yəqin ki, bunun öküz olduğunu unutmamısınız).

- Bunlar hamısı heç. Evin üstündə bir cəngavər qışqırdı ki, oğrunu mənə verin. Mən güclə başımı götürüb qaçdım. (Bu isə banlayıb haray salan xoruz idi).

Quldurlar bir daha geri qayıtmadılar. Cek və onun dostları ömürlərinin sonuna kimi bu evdə yaşadılar. Onlar başa düşdülər ki, səadət elə birlikdə sakit həyat sürməkdə imiş...